

Φεύγουν φεύγουν δλοένα
τὰ νερά τὰ βρομισμένα,
πουχε φθάσει καὶ ἴστα ξένα
ἢ πολυκρότος τῶν φήμη,
καὶ νταντάδες καὶ παιδιὰ
παίζοντας ἴστην ἀμμουδιά
ξεφώνουν μὲ καρδιά :
«δοξα δοξα ἴστον Ζατήμη».

Ἴστ' ἀκρογιάλι τοῦ Φαλήρου
μὲ τὴν αὔραν τοῦ Ἐσφύρου
ἔλοι λένε γὰρ τοῦ μάγου τὰ πολλὰ κουβαρταλήμα
καὶ γι' αὐτὸν στεφάνια πλέκουν μὲ τῆς ἀμμουδιάς τὰ
[φρόνια.

Χαίρε, πάντων θεραπεία,
χαίρε σὺ ξεροκαμπία
τῶν τελεμάτων, τῶν ἐλῶν,
τοῦ λιμένος τῶν Ἀλῶν,
καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἄλλων.

Ἐπρασίνισεν ἡ γλῶσσι
κι' ἔλα πάνε σὰν ρωλοῦ
μέσα ἴτους ἀναβρασμούς,
καὶ μὲ δράσεις ὀρμάς
ἐκτισες κι' οἰκοδομάς,
νὰ μὴν πέφτουν ἴτους σεισμοὺς,
ὅπως σὺ δὲν πέφτεις κάτω, μὲ γερὸς κι' ἄλόφος στίχεις,
γὰρ νὰ χάσκη κάθε Κόντης, κάθε νοὺς ντεληρυσέκης.

Τώρα ξένοιστος κοινοῦμαι
σὲ σωροὺς δαφνίων κλάδων,
κι' ὅπως πρῶτα δὲν βοδοῦμαι
τὴν ὄργην τῶν Ἐγκλεάδων

Ὅσο θέλετε κουνάτε τοῦ κλαυθμόνος τὴν κοιλάδα,
δὲν κλονίζεται κανένας ἴστην ἀκλόνητον Ἑλλάδα.

ὦ! θαυμάτων μεγαλειον !
χαίρε τρίς ὁ καταλύων
τάς οἰκοδομάς ἡμῶν,
καὶ σὲ τρεῖς ἡμέρας μόνον
ὡς Μεσσίας νέων χρόνων
νέας ἀνοικοδομῶν.

Δευτέρ' Ἀναβαδία γεμάτη φαντασία.

Ἐξήστραφες, Ἀλέξανδρε, κι' ἐβρόντησες
κι' ὡς αὐτοῦ ἐξήρτης ὑψηπέτης,
μὰ καὶ γὰρ τοὺς σακάτηδες ἐβρόντησες
σὰν νάσουνα Συγγρῆς πανευρέτης.

Ἐίπες καὶ καθιδρύθησαν Στρατόπεδα,
καὶ ἴστην βοῆν σαλπίγγων καὶ τυμπάνων
δὲν ἔχασες κι' αὐτὰ τὰ γυναικόπαιδα,
ποῦ θὰ πεινοῦν ἐν μέσῳ τῶν παιδίων.

Περπατησιὰ σακάτηδες ἐπήρανε
κι' ἦλθαν τὴν δύναμίν σου νὰ κηρύξουν,

καὶ μὲ τὰ δεκανίκια τῶν εἰδείρανε
αὐτοὺς ὅπου βαλλήθηκαν νὰ σὲ ρίξουν.

Ἰθαγενεῖς ἐπαίδρυνες καὶ ξένους
καὶ τῶν Ρωμαίων τοὺς ποδοὺς ἀνεπτέρωσες,
ἐπόταν ὡς πανήγυριν τοῦ γένους
ἀγῶνας Ὀλυμπίων καθιέρωσες.

Κι' ἤνοιξε τῶν Σταδίων ἡ κονίστρα
κι' ἀντήχησε βροντοφῶνος ὄρχηστρα,
καὶ κότινοι ἔσφύτρωσαν κι' ἀπήγανοι,
καθὼς καὶ κολοκῦβια μὲ τὴν ρήγανη.

Κι' ἐκ τοῦ Μαραθῶνος ἦλθαν περιβόητοι δρομῆες
κι' ἀπεθαύμασαν οἱ ξένοι κι' ἐθαυμάσαμε κι' ἡμεῖς,
κι' εἶδα φρόνημα ἴστα ποδῶν τῶν ἀγωνιστῶν ἀκμαῖων
πάρτε ὄρμη, παλληκάρια,
κι' ὁ λαὸς ἀντὶ νὰ στείψη τοὺς κροτάφους τῶν δρομῶν
στεφανώνει τὰ ποδάρια.

Καταπλήττομεν λαοὺς,
κι' ἔλοι μὲ χρυσὰς ἐλπίδας
τρέχουν μέσα ἴτους ναοὺς
καὶ χαλκὰς κτυποὺν ἀσπίδας,
ἀλαλέζοντες μὲ κτύπους :
«χαίρε σὺ, Πατρίς ταχύπους »

ὦ! χαίρε, φωτοδότη, ποῦ μὰς ἴφωτισες
σὲ τέτοιο θεοσκοπτινο καιρῷ,
μὲ καὶ τοὺς διψασμένους τοὺς ἐπότισες
μὲ μπόλινο καὶ γάργυρο νερῷ.

Κι' ἂν σήμερα διψάσαμε γὰρ κλέη
καὶ Στάδια τοῦ πρώτου μας καιροῦ,
μὰ ξέρις πῶς λυσσοῦμε διψαλοῖς
καὶ γὰρ μὰ στάλια τρέχοντος νεροῦ.

Ἦ κάμιος ἐσθίθ' ἡ φλογερά,
καὶ μὲς ἴστα νομοσχέδια ποῦ κλώσσητες
ἀποξηράνας βρώμικα νερά
μὲ διαυγῆ τὰ χεῖλη μας ἐδρόσιτες.

Ἄρθρα δικονομίας ἀνακάτεψες,
μὲ νόμους περὶ τύπου τοὺς σακάτεψες,
πλουσίως κάθε φράσιν σου τὴν ἤρτισες,
καὶ Στάλον ἀξιόμαχον κατήρτισες
νὰ καταναυμαγῆ τοὺς λαθρεμπόρους,
καὶ τοῦ κρασιοῦ κατήργησες τοὺς φόρους,
νὰ πίνωμε, νὰ τρώωμε, νὰ χορευώμε,
κι' ἔλο τὸν Χαραλάμην νὰ παντρευώμε.

Ἐνα Μεγαλυνώριον
ἴστον Ἀρχικαγκελεύριον.

Ἰμῶν σε τὴν τοιγάρο μου φουμάρων,
τὰ πάντα καὶ τοὺς πάντας ἐτελειώσες,